

Positief hondenbeleid in 10 punten

1

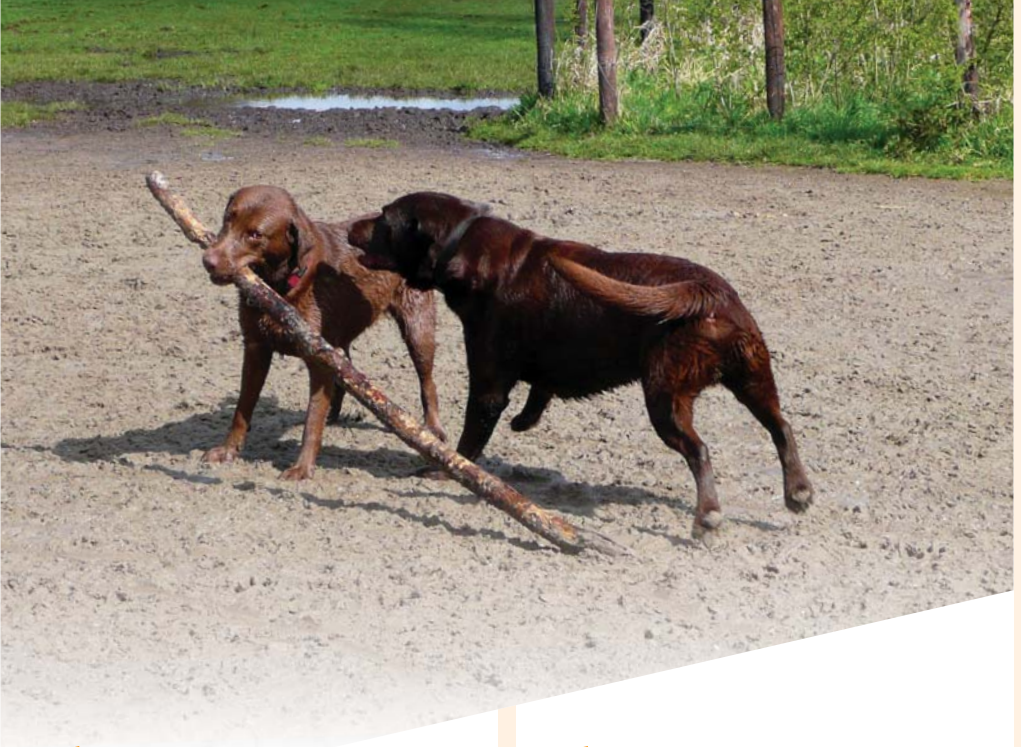
Benader een hondenbezitter positief en niet als potentiële overtreder.

Een hondenbeleid dat alleen maar gericht is op het ontmoedigen van hondenbezit door middel van ge- en verboden werkt averechts. Hondenbezitters voelen zich achtervolgd door controleurs en zien hun belangen niet terug in het beleid. Het hondenbeleid kan pas succesvol zijn als het op steun van de hondenbezitter kan rekenen. Dit lukt als de hondenbezitter op een positieve manier wordt benaderd met een beleid waarin met hun wensen en behoeften rekening wordt gehouden.

2

Faciliteer het opruimen van hondenpoep.

Bij het bestrijden van poepeerlast dient zowel de hondenbezitter als de gemeente een actieve houding aan te nemen. De hondenbezitter moet de ontlasting van zijn hond opruimen, maar daartegenover moet de gemeente er voor zorgen dat er voldoende faciliteiten, zoals uitlaatvelden en speciale hondenpoepafvalbakken, aanwezig zijn. Zodoende wordt het de hondenbezitters ook mogelijk gemaakt om verantwoord met hun hond om te gaan.

3

Pak alleen de weinige échte overlastveroorzakers aan.

Het is vaak een kleine groep die zich niet aan de regels houdt. Het is niet eerlijk ten opzichte van de eigenaren die zo verantwoord mogelijk met hun hond omgaan, om het hondenbeleid te richten op deze kleine groep overlastveroorzakers. Een gerichte aanpak werkt beter dan dreigen naar de hele groep. Dit kweekt slechts onwil bij eigenaren die wél hun best doen.

4

Creëer voldoende losloopegebieden en uitlaatgebieden.

Het is belangrijk dat er voorzieningen zijn waar honden lekker kunnen rennen en spelen. Gemeenten moeten hiertoe losloopegebieden en uitlaatgebieden creëren. Beweging voor de hond is van groot belang voor zijn lichamelijke en geestelijke gezondheid. Honden die te weinig bewegen raken gestrest en uiten dit in ongewenst gedrag, zoals bijvoorbeeld overmatig lang en hard blaffen. Met alle gevolgen van dien voor burens en omwonenden.

De Hondenbescherming geeft eerlijke voorlichting over honden, biedt financiële steun aan asielen en verleent hulp in schrijnende gevallen.

5

Betrek hondenbezitters bij het beleid.

Zorg voor een echte dialoog tussen gemeente, hondenbezitters en niet-hondenbezitters, met de eis dat partijen naar elkaar luisteren en rekening houden met de wensen van de ander. Een goed middel hiertoe is het houden van inspraakavonden. Door het houden van inspraakavonden kunnen zoveel mogelijk mensen worden betrokken bij de ontwikkeling, uitvoering en handhaving van een bepaald honden(poep)beleid. Indien er draagvlak is, heeft het beleid meer kans van slagen en zullen meer mensen bereid zijn het probleem gezamenlijk aan te pakken.

6

Denk wijkgericht.

Pak problemen wijkgericht aan. Ter bestrijding van de poeponverlast is het raadzaam om groepen te beïnvloeden, bijvoorbeeld de kynologenvereniging, buurtbewoners etc. Door het probleem wijkgericht aan te pakken, waarin deze groepen worden betrokken kan door middel van sociale controle de overlast worden verminderd. Mensen zullen zich in het algemeen eerder houden aan een wijkgericht beleid dan aan een maatregel die door de gemeente van bovenaf is opgelegd.

Met deze 10 punten kan door gemeenten een hondenbeleid worden gerealiseerd dat de positieve kanten van het hondenbezit stimuleert en maakt dat de hond op een harmonieuze wijze deel uitmaakt van de gemeente. Wilt u meer weten of advies, kijk dan op www.hondenbescherming.nl

7

Beloon goed gedrag.

Indien hondenbezitters worden beloond voor hun gedrag, is men eerder geneigd dat gedrag te herhalen. Bijvoorbeeld door vermindering van de hondenbelasting bij het behalen van een gehoorzaamheidsdiploma. In het kader van het belonen van goed gedrag is het aan te bevelen om een speciale hondenkrant uit te brengen of om een bepaald katern binnen een stadskrant aan honden-(zaken) te wijden. Op die manier worden de hondenbezitters op een positieve manier benaderd over het hondenbeleid. Bovendien blijven de lezers op deze manier ook langer betrokken.

8

Behandel de hondenbelasting als doelbelasting.

De meeste gemeenten laten de opbrengsten van de hondenbelasting vloeien in de algemene middelen. De bedragen die in een groot aantal gemeenten moeten worden betaald, liegen er niet om. Als de opbrengsten dan niet eens bestemd zijn voor honden, leidt dat tot veel onbegrip en wrevel bij hondenbezitters. De hondenbelasting moet daarom louter aangewend worden als doelbelasting. Zodoende kunnen de opbrengsten ten goede komen aan voorzieningen voor honden en hun eigenaren. Als hondenbezitters iets terug zien van de betaalde belasting, zullen hondenbezitters eerder geneigd zijn om hondenbelasting te betalen.

9

Stel I&R voor honden verplicht.

De gemeente moet het identificeren en registreren van honden in de gemeente verplicht stellen. Niet alleen heeft een goedwillende eigenaar zijn hond bij vermissing veel sneller terug, een I&R-plicht leidt ook tot een kostenbesparing met betrekking tot de opvang van zwerfdieren. Als iedere hond geregistreerd staat, en de geregistreeerde eigenaar verantwoordelijk wordt gesteld voor de opvangkosten, betekent dit immers voor de gemeente een aanzienlijke lastenverlaging.

10

Leer van de ervaring van anderen en vraag advies.

Er zijn diverse initiatieven gelanceerd om het hondenbeleid te verbeteren. In hondenmagazines of websites van regionale hondenclubs wordt hierover regelmatig geschreven. Ook heeft het Multi-disciplinair Onderzoeks Instituut naar de Relatie tussen Mensen en Dieren het boekje Gemeentelijk Hondenbeleid uitgebracht met tal van praktische tips. Leer van de ervaringen uit andere gemeenten welke projecten een positief effect opleveren.

U kunt natuurlijk ook advies vragen aan de:
Hondenbescherming
Statenlaan 108, 2582 GV Den Haag
telefoon: 070 33 88 538 [ma t/m do, 9:30-15:30 uur]
e-mail: info@hondenbescherming.nl
www.hondenbescherming.nl